

Kolega

INFORMATOR ZRZESZENIA ZAWODOW BUDOWLANYCH

NUMER: 50 – KWIECIEŃ 2013 - WWW.BYGSA.M.DK

1 maja, Święto Ludzi Pracy nie jest z Moskwy

Policja atakuje 1 maja demonstrantów w Chicago którzy zebrali się i demonstrowali o 8 godzinny dzień pracy.

W roku 1883 w USA rozpoczęto głośno mówić o corocznym organizowaniu święta ludzi pracy. W tym samym czasie związki zawodowe rozpoczęły propagowanie wprowadzenia 8 godzinnego dnia pracy. W 1884 roku Federacja Zorganizowanych Związków Zawodowych i Robotniczych USA i Kanady uchwaliła, że począwszy od 1 maja 1886 ustawy dzień pracy będzie trwał 8 godzin. Uchwała zalecała organizacjom związkowym, aby w wymienionym czasie dostosowały ustawy swych okręgów do tej rezolucji.

Jeszcze nigdy żadne hasło nie przypadło amerykańskim robotnikom tak bardzo do serca i dlatego masowo ruch robotniczy rozpoczął poparcie 8 godzinnego dnia pracy.

W pierwsze święto majowe 1 maja 1886 roku we wszystkich ośrodkach przemysłowych, robotnicy rzucili prace, zadając 8 godzinnego dnia pracy. W tym dniu zastrajkowało 350 tys. Robotników. W samym Chicago strajkowało 40 tys., a ponad 45 tys. wysuwało to samo zadanie, nie przystępując do strajku.

W wyniku strajków w

dniach 1 – 3 maja, około 185 tys. zdobyło 8 godzinny dzień pracy. Ponadto walka doprowadziła do skrócenia dnia pracy 200 tys. robotników z 12 godzin na 10 – 9 godzin.

A praca w niedzielę została prawie całkowicie zniesiona dla wszystkich grup zawodowych.

Tutaj drogi czytelniku proszę o chwilę refleksji o dniu teraźniejszym twoim i innych, ilu ludzi pracuje więcej niż 8 godzin?. dziennie, ilu pracuje w niedzielę?. To co zostało wywalczone wcześniej zaczynamy tracić,

Zrzeszenie Związków Zawodowych Budownictwa

- Jest to zrzeszenie 13 związków budowlanych w Kopenhadze (murarze, cieśle, malarze, elektrycy, ogrodnicy, pracownicy robot ziemno – betonowych, monterzy rusztowań, pracownicy wodno – kanalizacji i gazu oraz hydraulicy, kowale i spawacze).

Skontaktuj się z nami pod adresem: Mølle Alle 26, 2500 Valby. Redakcja: Robert Olejnik og Mads Bruun Pedersen (DJ).

dlaczego?

C.d. W dniu 3 maja doszło do masakry w fabryce zniwiarek McCormicha, gdzie 1400 robotników kontynuowała trzeci dzień protestu o 8 godzinny dzień pracy.

W tym dniu 300 lamistraj-kow pod opieka 300 – 350 policjantow przystapilo do produkcji zniwiarek. W trakcie demonstracji przeciwko lamistrajka, policja bez ostrzezenia otworzyła ogień. Czterech robotników zostało zabitych i wielu rannych.

To barbarzyńskie postępowanie policji wywołało szeroka fale oburzenia. Dzień po masakrze w fabryce McCormicha, doszło do kolejnych demonstracji, między innymi na Placu Haymarket. W wyniku niejasnej sytuacji doszło do rzucenia bomby w kierunku policji. Ponownie doszło do ataku policji na demonstrantów. Kilku robotników zginęło, około 200 zostało rannych. Po wydarzeniach doszło do parodi rozprawy sądowej przeciwko działaczom związkowym. Zapadły wyroki śmierci i więzien!

W 1889 Kongres II Mied-

zynarodowki ustanowil dzien 1 Maja, na pamiatke wydarzen w Chicago, Miedzynarodowym Dniem Solidarnosci Ludzi Pracy.

Droga Kolezanko i Kolego. Jak mogliście wyżej przeczytać, 1 maja nie jest z nienawidzonej leninowskiej czy stalinowskiej Moskwy. Święto obchodzi się do dzisiaj ku pamięci ludziom walczącym o prawa pracownicze w tak uwielbianej przez świat Ameryce. Atak na takich samych ludzi pracy jak my, którzy ciężko pracują na chleb powszedni wymierzony i dokonany przez kapitalistów w wolnym demokratycznym kraju.

W związku ze zbliżającym się 1 maja, proszę Was o krótka refleksje i pomysłenie o swoim życiu zawodowo – prywatnym i wstąpieniu do związków zawodowych. Tylko związki poprzez porozumienia zbiorowe/overenskomster gwarantują nam 37 godzinny tydzień pracy, 6 tygodni urlopu, przyzwoita zapłata za pracę i dodatki do niej.

To że życie poprowadziło nas tutaj do Danii często jest powodem brakiem pracy lub

zła sytuacja ekonomiczna w ojczyźnie. To że otrzymujemy wyższą pensję za pracę, to że pracujemy i żyjemy w lepszych warunkach niż w ojczyźnie, nie przyszło samo z siebie w Danii! To ponad 120 lat solidarnej walki związkowej. A związki to ich członkowie tzn. ty i ja. Lata walki nie zadko gdzie związkowcy i ludzie pracy zapłacili najwyższą cenę – stracili życie. A to wszystko po to abysmy mogli żyć i pracować w dobrych warunkach.

Z tego powodu jesteśmy zobowiązani, nawet powiem oczekuje się od nas tego, że wraz z resztą społeczeństwa duńskiego będziemy my Polacy częścią solidarnej rodziny związkowej.

Jeśli tak się nie stanie to możemy się spodziewać niższych pensji, gorszych warunków pracy, a co za tym idzie biedy i złych warunków życia.

Dokąd pojedziemy tym razem w poszukiwaniu lepszego życia i pracy?

Dlatego jeszcze raz apel zostan członkiem związków i chron porozumienia zbiorowe.

Spotkanie 1 majowe

Zostaliśmy zaproszeni przez kolegów malarzy i hydraulików do udziału w 1 maja. Spotykamy się na ulicy **Lygten 10, 2400 Kopenhaga od godziny 9.00** na parterze budynku/szukaj rodaków.

Spotkanie Polskiego Klubu Związkowego

Spotkanie odbędzie się w oddziale 3F, w czwartek **25. kwietnia 2013 od godziny 17.00**, na ulicy Mølle Alle 26, 2500 Valby. Parking i wejście od tyłu budynku.

Temat spotkania: umowy o pracę, wypowiedzenia i prawa kobiet ciężarnych na rynku pracy w Danii.

Ze względu na serwowany darmowy posiłek i napoje prosimy o zameldowanie udziału u Roberta przez sms lub mail/zobacz poniżej. Pamiętaj podać nazwisko i ilość uczestników.

Napisz i zadzwoń do mówiących po polsku związkowców: E-mail: robert.olejnik@3f.dk (+45 22 79 89 60) i Agnieszka Kluczyk 23 45 75 34 (agnieszka.kluczyk@3f.dk). Przeczytaj więcej po polsku na: www.bygsam.dk, www.3f.dk